

REPUBLIKA E SHQIPERISË
GJYKATA E RRETHIT GJYQESOR

TIRANE

Nr. 2992/280/946 Rregj. Them

Nr. 890 Vendimi

Data regj. 18.11.2021/17.02.2022

Data vendimit 05.04.2022

VENDIM

NE EMER TE REPUBLIKES

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, e përbërë nga:

Gjyqtar: LAZER SALLAKU

Asistuar nga sekretar gjyqësore **Rei Peçi**, sot me **dt.05.04.2022**, në Tiranë, mori në shqyrtim ne seancë gjyqësore me dyer te mbyllura, kërkesën penale qe i perket:

KERKUES: Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Tirane përfaqësuar nga prokurorit Ndini Tavani.

I PANDEHUR: Liridon Biçuku, identifikuar me pasaporten biometrike J51101053O i biri i Ndue dhe Mire, i dtl 01.11.1995, lindur ne Puke dhe banues ne Puke, banues ne lagjen ‘Termeti’, nd.16, hyrja 1, ap.1, me arsim te mesem, beqar, me shtetesi shqiptare, i padenuar, me mase sigurimi “Arrest ne shtepi”, mbrojtur nga av. Marash Ibraj.

AKUZUAR: Për kryerjen e veprës penale të “**Prodhimi dhe shitja e narkotikeve**”, parashikuar nga **neni 283/1 i K.Penal.**

OBJEKTI: Dërgimin në gjyq të çështjes penal **nr. nr. 5661 date regjistrimi 11.08.2021**, me të pandehur shtetasin **Liridon Biçuku**.

Gjykata, pasi shqyrtoi çështjen me gjykim të shkurtuar, dëgjoi Prokurorin e çështjes Ndini Tavani, i cila në diskutimet perfundimtare kerkoi:

Deklarimin fajtor te te pandehurit Liridon Bicuku per kryerjen e vepres penale “Prodhimi dhe shitja e narkotikeve” parashikuar nga neni 283/1 i K.Penal dhe denimin e tij me 5(pese) vjet burgim.

Ne aplikim te nenit 406 te K.Pr.Penale, uljen e denimit me 1/3 duke e denuar perfundimisht te pandehurin Liridon Bicuku me 3(tre) vjet e 4(kater) muaj burgim.

Per pjesen e mbetur te denimit, duke zbritur pjesen e vuajtur me masen e sigurimit “arrest ne shtepi”, te pezullohet ekzekutimi duke e vene ne prove te pandehurin per nje periudhe prej 5 (pese) vjetesh.

Ne baze te nenit 60 pika 9 e K.Pr.Penale te mos shoqerohet me persona te denuar.

Ne baze te nenit 60 pika 10 te K.Penal, te mos mbaje, zoteroje apo te perdore arme.

Ne baze te nenit 60 pika 12 i K.Penal, ti nenshtrohet nje programi trajtimi, apo rehabilitimi, ose programi mjekesor me qellim qe te ndaloje perdorimin e lendeve narkotike.

Detyrimi i te pandehurit per pagimin e shpenzimeve proceduriale dhe gjyqesore.

Avokati përfundimisht kërkoi: Deklarimin fajtor te te pandehurit Liridon Biçuku per kryerjen e vepres penale te parashikuar nga neni 283/1 i K.Penal dhe denimin e tij me 5 vjet burgim.

Ne aplikim te nenit 406 te K.Pr.Penale ky denim te ulet m,e 1/3 e tij.

Ne aplikim te neni 59 te K.Penale, ndaj denimit perfundimtar te urdherohet pezullimi i ekzekutimit te denimit.

I pandehuri përfundimisht kërkoi: Jam i penduar, kerkoj meshire nga gjykata.

Gjykata, pasi shqyrtoj çështjen në tërësi:

VEREN

Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka sjellë për gjykim çështjen penale në ngarkim të pandehurit **Liridon Bicuku** akuzuar per veprat penale të **“Prodhimi dhe shitja e narkotikeve”**, “parashikuar nga **neni 283/1 i K.Penal**.

Gjykata pasi studioi materialet e çështjes penale te paraqitur per gjykim bazuar ne nenin 69 te K.Pr.Penale, çmoi se çështja është ne juridiksionin e saj dhe gjykimi i kesaj çështje penale duhet te realizohet perpara kesaj gjykate.

Po keshtu kjo çështje ne baze te neneve 13 dhe 74 te K.Pr.Penale, është ne kompetencen lendore te kesaj gjykate, pasi vepra penale per te cilën është proceduar i pandehuri gjykohet me trup gjykues te perbere nga nje gjyqtar.

Persa i perket kompetences tokesore, ajo percaktohet shprehimisht ne nenin 76 te K.Pr.Penale ku citohet se: *“Kompetenca tokesore percaktohet, me rradhe, nga vendi ku është kryer ose tentohet te kryhet vepra penale ose vendi ku ka ardhur pasoja”*. Persa me siper, perderisa vepra penale dyshohet se është kryer ne Tiranë, kompetente per nga territori është kjo gjykate.

Gjithashtu, Gjykata ne veshtrim te neneve 13,15,16,17,18 te K.Pr.Penale, çmoi se nuk ekzistojne shkaqe papajtueshmerie ose perjashtimi nga ky gjykim, fakt ky i pakundershtuar edhe nga palet pasi u prezantua perberja e trupit gjykues.

Gjykata konstaton se, në zbatim të nenit 332/c të K.Pr.Penale të ndryshuar ky nen me nenin 17/2 të ligjit 41/2021 nën titullin “Zhvillimi i seancës” i pandehuri kërkoi në seancë paraprake gjykim të shkurtuar dhe në bazë të kësaj dispozite, Gjykata ftoi palët të paraqesin diskutimet përfundimtare, pasi kreu verifikimin mbi gjendjen e akteve, sipas parashikimeve të nenit 332/c të këtij Kodi dhe pasi pranoi kërkesën për gjykim të shkurtuar.

Rrethanat e faktit.

Më datë 10.08.2021 rreth orës 21:50 në vendin e quajtur rruga “Muzakët”, specialistët e Seksionit Kundër Narkotikëve, pas informacioneve të siguruar në rrugë operative se shtetasi Liridon Bicuku merrej me shpërndarje lëndësh narkotike, janë vendosur me shërbim në këtë rrugë.

Rreth orës 22:00, ata kanë konstatuar të ulur në një karrige jashtë ambienteve të një bilardoje shtetasin në fjalë, i cili herë pas here lëvizte, shkonte te një mur aty afër, merrte diçka dhe kthehej sërish te vendi ku rrinte ulur. Në një moment pranë tij është afruar një person i cili ka biseduar me shtetasin Liridon Bicuku dhe pas kësaj ky i fundit është ngritur, ka shkuar sërish te muri, ka marrë diçka dhe është kthyer dhe ia ka dhënë këtë gjë personit që erdhi ta takonte. Personi që mori sendin nga Liridoni është larguar me shpejtësi duke mos arritur të identifikohet dhe të kapet në kohë nga oficerët e policisë gjyqësore. Në këtë moment punonjësit e policisë kanë ndërhyrë duke bërë kapjen në flagrancë të shtetasit Liridon Bicuku dhe bashkë me të kanë shkuar te muri ku ai shkonte shpesh dhe gjatë kontrollit kanë gjetur 9 qese farmaceutike brenda të cilave kishte material bimor të dyshuar si lëndë narkotike e llojit cannabis sativa.

Më pas është ushtruar kontroll në banesën e marrë me qira nga ky shtetas, ku është gjetur një cigare e dredhur në mënyrë artizanale më përmbajtje arome si ajo e cannabis sativas si dhe në një dollap përballë krevatit është gjetur një qese farmaceutike me lëndë të dyshuar si cannabis sativa si dhe disa qese farmaceutike bosh me shirit të kuq, të njëjtat si ato ku u gjet lëndë narkotike në afërsi të bilardos.

Nga peshimi i gjithë lëndës narkotike rezultoi me peshë të përgjithshme 10.2 gramë, e cila më pas është futur në qesen e provave me numër unik A20000403. U bë peshimi i cigares së sekuestruar dhe i qeses me lëndë narkotike e dyshuar si cannabis sativa dhe rezultuan me peshë 6.0 gramë, të cilat u futën në qesen e provave me numër unik A20000404.

Nga ana e policisë gjyqësore janë kryer veprimet proceduriale si vendimet e ekspertimit toksikologjik e kimik, vendimi i ekspertimit daktiloskopik vlerësues, sekuestrimi e peshimi i lëndës së sekuestruar etj.

Nga akti i ekspertimit toksikologjik Nr.2011, datë 30.08.2021 i I.M.L. Tiranë, rezulton se: *“Në urinën e shtetasit Liridon Bicuku u zbuluan prania e produkteve kanabinoidike të metabolizimit të bimës Cannabis Sativa”*. Nga akti i ekspertimit kimik nr. 9590, datë 23.09.2021, ka rezultuar se «materialet bimore objekt ekspertimi janë cannabis, produkt herbal bime cannabis sativa » me peshë 9 gramë dhe 0,725 gramë.

Është administruar akti i ekspertimit daktiloskopik vlerësues nr. 8020, datë 16.08.2021, në konkluzionin e të cilit thuhet se; *“Në sipërfaqen e objekteve të ekspertimit, fiksuar si provë materiale, gjatë kqyrjes së vendit të ngjarjes “Fiksim prove materiale gjatë kontrollit pranë një bilardoje, ndodhur në datën 10.08.2020, Rruga e quajtur “Muzaka”, Tiranë, nuk ka gjurmë papilare të vlefshme për identifikim.”*

Janë pyetur me cilësinë e personave që kanë dijeni mbi ngjarjen dy nga punonjësit e policisë që kanë bërë kapjen në flagrancë të shtetasit Liridon Bicuku, të cilët në shpjegimet e tyre pohojnë të njëjtat fakte me ato të përshkruara tek “raporti i shërbimit” dhe “procesverbali i kapjes në flagrancë”. Konkretisht, pasi kishin siguruar më parë informacion në rrugë operative se shtetasi Liridon Bicuku merrej me shpërndarjen e lëndëve narkotike, kanë organizuar shërbimin në rrugën “Muzakët” dhe pasi kanë konstatuar lëvizjet e dyshimta të këtij shtetasi, i cili herë pas here shkone tek një mur aty pranë dhe sërish kthehej në vendin ku rrinte ulur, takoi një person të cilit i dha diçka pasi e mori te muri. Në këto momente kanë ndërhyrë dhe kanë realizuar kapjen e tij në flagrancë, pa mundur të kapin dot personin tjetër pasi është larguar me shpejtësi nëpër rrugicat e lagjes. Gjatë kontrollit te murit në prezencë dhe të shtetasit Liridon Bicuku ku ai

shkonte herë pas herë, kanë gjetur sasinë e lëndës narkotike të përshkruar më lart si dhe gjatë kontrollit të banesës kanë gjetur sërish lëndë narkotike cannabis sativa.

Vlerësimi i Gjykatës.

Përsa i përket **kualifikimit ligjor** të fakteve të parashtruara më sipër Gjykata vëren se, **neni 283/1 i K.Penal** parashikon:

“Shitja, ofrimi për shitje, dhënia ose marrja në çdo formë, shpërndarja, tregtimi, transportimi, dërgimi, dorëzimi, si dhe mbajtja, përveç rastit të përdorimit vetjak dhe në doza të vogla, të substancave narkotike dhe psikotrope, si edhe i farërave të bimëve narkotike, në kundërshtim me ligjin ose në kapërcim të përmbajtjes së tyre, dënohet me burgim nga pesë gjer në dhjetë vjet.

Po kjo veprë, kur kryhet në bashkëpunim ose më shumë se një herë, dënohet me burgim nga shtatë gjer në pesëmbëdhjetë vjet.

Organizimi, drejtimi apo financimi i kësaj veprimtarie, dënohen me burgim nga dhjetë gjer në njëzet vjet.”.

Objekti i veprës penale **“Prodhimi dhe Shitja e Narkotikëve”** të parashikuar nga neni **283/1 i Kodit Penal** mund të trajtohet si i dyfishtë, në objekt parësor dhe në objekt dytësor. Objekti parësor janë marrëdhëniet juridike që garantojnë shitjen, blerjen, shpërndarjen transportimin, mbajtjen dhe përdorimin sipas dispozitave ligjore përkatëse të lëndëve narkotike e psikotrope, nga veprime të kundra ligjshme e shoqërisht të rrezikshme, të cilat ndikojnë drejtpërdrejt në shëndetin e personit, funksionimin normal të veprimtarisë së organeve jetësore të tij. Kjo dispozitë përjashton nga përgjegjësia personale përdoruesit e lëndëve narkotike duke përcaktuar si kritere mbajtjen në doza të vogla, ndërsa përgjigjen penalisht pavarësisht se është përdorim vetjak kur sasia e mbajtur është e madhe. Qëllimi i ligjvënësit në përjashtimin e përdoruesve ka qenë duke i parë ata si viktimë të veprës penale dhe jo si subjekte të kryerjes së saj.

Ndërsa objekti dytësor i kësaj vepre penale janë marrëdhëniet juridike të vendosura nga ligji për të garantuar paprekshmërinë e rendit dhe qetësisë publike, jetës dhe shëndetit të njeriut. Kjo tërësi marrëdhëniesh juridike dhe jo vetëm janë të mirat publike dhe të të mbarë shoqërisë që justifikojnë dhe përlligjin ekzistencën e legjislacionit penal. Në rastin konkret, ka prova të mjaftueshme se ky objekt është cenuar nga i pandehuri **Liridon Bicuku**, pasi me veprimet e tij të drejtpërdrejta dhe të vullnetshme, veprime të cilat do t'i analizojmë më poshtë në analizë të anës objektive dhe subjektive të kësaj figure krimi, i pandehuri e ka kryer veprën penale.

Në lidhje me anën objektive të figurës së veprës penale, në kuptim të nenit **283/1 të Kodit Penal**, duhet që i pandehuri të kryejë njërën prej veprimeve aktive që dispozita e mësipërme liston në mënyrë kufizuese dhe të mbyllur. Këto s'janë gjë tjetër veçse figurat konkrete të veprës penale mëmë që është **“Prodhimi dhe Shitja e Narkotikëve”**. Për shembull, ai duhet t'a shesë atë. **Shitja**, në rastin konkret, është dhënia e lëndës narkotike, të substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo i farërave të bimëve narkotike një tjetri kundrejt çmimit, të çfarëdo sasive qoftë por e kufizuar kjo në një veprim konkret apo e shumta në disa veprime pa një lidhje të qëndrueshme, pa një mendim unik e vazhdues kriminal, e me frekuenca jo të rregullta të ndodhjes së saj. Për qëllime të ligjit do të mjaftonte një transaksion i tillë për ta quajtur të konsumuar këtë figurë të veprës penale. Shitja si koncept juridik edhe mund të huazohet nga e drejta civile, për t'u kuptuar si natyrë veprimi juridik në këtë rast, por nuk do të mund të shkonte logjika referuese më tej,

pasi, sigurisht, që në rastin konkret flasim për një veprim absolutisht të pavlefshëm, pasi sendi i kontraktuar ndalohet të qarkullojë civilisht dhe si i tillë veprimi juridik ndalohet nga ligji.

Ofrimi për shitje është shfaqja e vullnetit në mënyrë të padyshimtë të poseduesit të lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike dikujt për ta shitur atë. Kjo figurë vepre penale dhe kjo shfaqje e vullnetit mund të ndodhë me çdo veprim të mundshëm komunikimi, qoftë edhe me veprime konkludente. Vetëm shfaqja e vullnetit të poseduesit të lëndës ligjërisht të ndaluar do të jetë e nevojshme dhe e domosdoshme për të patur këtë figurë vepre penale.

Dhënia ose marrja në çdo formë si figurë konkrete e veprës penale mëmë synon të përfshijë të gjitha llojet e veprimeve që kalojnë posedimin e lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike, të pa përfshira në dispozitë, p.sh. shkëmbimi, dhurimi etj. Edhe në këtë rast do të jemi në të njëjtën logjikë juridike të rasteve të mësipërme, që do të thotë se veprimi kriminal konkret ndodh një herë apo edhe disa herë por pa u bërë qëllim në vetvete dhe mjaftueshëm i shkëputur në kohë sa për të mos u ravijëzuar si veprimtari e vazhdueshme apo e qëndrueshme kriminale.

Transportimi si një prej figurave konkrete konsumohet duke u realizuar zhvendosja e lëndës narkotike nga një vend në një vend tjetër pa qenë nevoja për veprime të tjera. **Dërgimi** është figurë mjaft e ngjashme me transportimin e lëndës narkotike veçse karakterizohet nga një instensitet më i ulët fizik i zhvendosjes së saj. Dërgimi është një formë e ndërmjetme midis transportimit dhe dorëzimit si figura të veçanta kriminale. **Dorëzimi** është veprimi fizik i lënies së lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike në destinacionin e porositur.

Mbajtja është posedimi i qëndrueshëm dhe latent i lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike nga një subjekt në vende të caktuara për këtë qëllim, me qëllim për ta ofruar, shpërndarë, transportuar, dorëzuar, dërguar, tregtuar apo për ta dhënë në çdo formë kundrejt një subjekti tjetër. Megjithëse qëllimi nuk është i shprehur në dispozitë, Gjykata çmon se vetëm në të tillë mënyrë interpretimi kjo figurë konkrete e veprës penale shfaq veprimtari që karakterizohet nga rrezikshmëria shoqërore. Megjithatë Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë kanë pranuar se kjo figurë vepre penale mund të quhet e konsumuar edhe pa u vërtetuar qëllimi si element i anës subjektive. Të katërta këto figura të mësipërme kanë një gjë të përbashkët, faktin se këto forma objektive kriminale janë një pjesë e aktivitetit kriminal të trafikimit apo tregtimit të lëndës narkotike, janë hallka të ndërmjetme të një veprimtarie kriminale tërësore. Në këto kushte, pavarësisht aftësisë zbuluese dhe proceduese të organeve të ndjekjes penale të shtetit, këto vepra penale gjithmonë kryhen në bashkëpunim, pasi janë pjesë e një veprimtarie të tërë.

Shpërndarja është tërësia e veprimeve fizike transportuese, dërguese, dorëzuese apo dhënie në çdo formë, në mënyrë të përsëritur të lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike në një apo disa pika të ndryshme. Ajo presupozon një shtrirje të qëndrueshme dhe të vazhdueshme në kohë të veprimeve të përmendura më sipër dhe për këtë arsye përbën krim latent apo vazhduesh, pasi ndodh në boshtin e të njëjtit mendim unik kriminal.

Tregtimi i lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike, si figurë konkrete e veprës penale presupozon krijimin e një veprimtarie tregtare të subjektit aktiv të veprës penale me këto lëndë. Kryerja e shitjeve, shkëmbimeve apo e çdo

veprimi tjetër me karakter tregtar, apo e çdo lloj transaksioni të mundshëm që sjell përfitime pasurore dhe që synon të kalojë posedimin e lëndës së ndaluar ligjërisht, e shtrirë në kohë në mënyrë të vazhdueshme dhe të qëndrueshme nën një mendim unik kriminal do të përbente figurën e veprës penale të posaçme të tregtimit. Natyra e dy figurave të veprës penale të sqaruara së fundmi është e përbashkët dhe njëkohësisht dallon nga figurat e renditura më sipër për nga karakteri sporadik i ndodhjes dhe i lidhjes midis tyre. Dy figurat e fundit të veprës penale sigurisht që paraqesin rrezikshmëri shoqërore më të lartë se sa të parat për të gjitha arsyet e sqaruara më sipër.

Por kërkesat e ligjit, për t'i kualifikuar këto veprime objektive si kriminale dhe si figura të veçanta të veprës penale të prodhimit dhe shitjes së narkotikëve, nuk ndalojnë këtu.

Dispozita 283 paragrafi parë është një dispozitë blankete apo e bardhë dhe si e tillë për t'u bërë e zbatueshme kërkon domosdo ekzistencën e një ligji tjetër të cilës do t'i referohet rast pas rasti. Kështu, dispozita shprehet "... në kundërshtim me ligjin ose në kapërcim të përmbajtjes së tyre ...". Kjo do të thotë se veprimet e mësipërme aktive të subjektit aktiv të veprës penale duhet të jetë në kundërshtim me parashikimet e ligjit që rregullon regjimin juridik të lëndëve narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike, konkretisht të Ligjit Nr. 7975 të datës 26.07.1995 "Për barnat narkotike dhe lëndët psikotrope", i ndryshuar. Në këtë mënyrë plotësohet hipoteza e përgjithshme e ekzistencës së veprës penale dhe parashikimit të saj nga ligji (premissa maior).

Gjykata çmon të theksojë se, krimi i prodhimit dhe shitjes së lëndëve narkotike që parashikohet në nenin 283 të Kodit Penal, përveç shitjes, ofrimit për shitje, marrjes në çdo formë, shpërndarjes, tregtimit, transportimit, dërgimit dhe dorëzimit të substancave narkotike dhe psikotrope, si dhe i farërave të bimëve narkotike, në kundërshtim me ligjin ose në kapërcim të përmbajtjes së tyre, nga ana objektive, kryhet edhe në formën e mbajtjes së këtyre lëndëve, substancave e farërave, në kundërshtim me ligjin ose në kapërcim të përmbajtjes së tyre. Lidhur me këtë formë (mbajtjen) të anës objektive të kësaj figure krimi, Ligjvënësi, si kriter përcaktues për ekzistencën e vetë figurës së krimit dhe, për pasojë, të bazës së përgjegjësisë penale për personat që e konsumojnë atë, ka parashikuar dy rrethana specifike: **së pari**, mbajtjen e substancave narkotike dhe psikotrope, si dhe të farëve të bimëve narkotike jo për përdorim vetiak dhe **së dyti**, edhe kur rezulton i provuar fakti që, këto lëndë mbahen nga personi për përdorim vetiak, në aspektin sasiar, ato nuk duhet të jenë në doza të vogla. Përsa i përket rrethanës së parë, Gjykata vë në dukje se ajo është rrethanë fakti - rezultat i procesit të të provuarit nëpërmjet analizës, në zbatim të kërkesave të dispozitës së nenit 152 të Kodit të Procedurës Penale, të provave dhe indicieve, në të cilat duhet të bazohet gjykata për të arritur në përfundime të drejta, nëse lënda narkotike dhe psikotrope, etj. mbahet nga personi për përdorim vetjak apo për të kryer në vijim, ndonjërin apo disa nga veprimet e tjera të përmendura në dispozitë, që janë elementë të anës objektive të figurës së krimit të prodhimit dhe shitjes së narkotikëve. E veçanta e rrethanës "**përdorimi vetjak**" është se ajo nuk qëndron më vetë. Ajo nuk mund të shërbejë e vetme për të arritur në përfundimin se, duke u bazuar vetëm në ekzistencën e saj nuk ekziston edhe figura e krimit të parashikuar në nenin 283 të Kodit Penal. Ajo nuk mund të shërbejë e vetme për të arritur në përfundimin se nuk ekziston baza ligjore (figura e krimit) për të marrë mbajtësin e tyre në përgjegjësi penale. Përkundrazi, për të mos u marrë mbajtësi i lëndëve të tilla në përgjegjësi penale duhet të provohet se ekziston edhe rrethana e dytë, që ka lidhje me sasinë e këtyre lëndëve, e cila, sikurse shprehet ligjvënësi në vetë dispozitën e përmendur, duhet të jetë "**në doza të vogla**". Nocioni juridiko-penal që është shprehur nga ligjvënësi me togfjalëshin "në doza të

vogla”, edhe pse nuk mund të bëhet ndonjë përcaktim numerik i sasisë së lëndëve të ndaluara që do të shprehte në peshë sasinë e dozës për t’u konsideruar e vogël, duhet të interpretohet në kuptimin që, në aspektin sasior, lënda narkotike dhe psikotrope, etj., duhet të jetë në atë masë sa të konsiderohet realisht e vogël për përdorim vetjak nga ana e individit konkret dhe jo në përgjithësi. Ajo nuk duhet të tejkalojë aftësitë fiziko-biologjike të individit përdorues dhe brenda kufijve të tolerancës që paraqet organizmi i tij për llojin konkret të lëndës narkotike, në momentin dhe kushtet e përdorimit të kësaj lënde, për të mos krijuar tek ai efekte tej asaj shkalle që do t’i dëmtonin shëndetin. Kështu, **doza e vogël, në kuptimin ligjor të saj, konsiderohet jo ndarja fizike në disa të tilla, por sasia e lëndës apo substancës narkotike e psikotrope që ajo përmban si e tërë dhe që sipas ekspertëve vlerësohet si dozë e vogël.** Gjykata çmon se, përcaktim i tillë i nocionit “në doza të vogla”, për efekte të zbatimit të dispozitës së nenit 283 të Kodit Penal, veç rolit parandalues që luan për ruajtjen e shëndetit të përdoruesve dhe personave që kanë vartësi nga droga, luan dhe rolin e parandalimit të përgjithshëm në drejtim të luftës kundër fenomenit të përdorimit të kundraligjshëm të këtyre lëndëve, i cili ku gjen përhapje në përmasa të mëdha, shndërrohet në patologji sociale. Në kushtet kur tek ne ende nuk janë përcaktuar, me ligj të posaçëm apo me akte nënligjore, rastet e përdorimit të lëndëve narkotike dhe psikotrope “në përputhje me ligjin dhe jo në kapërcim të tyre”, përcaktimi si më sipër i nocionit juridiko-penal “në doza të vogla” shërben edhe për ngushtimin, në një masë të arsyeshme, të hapësirave, shfrytëzimi i të cilave, në forma të padrejta, nga keqbërësit, do të ndikonte në shmangien pa të drejtë nga përgjegjësia penale të përdoruesve të lëndëve narkotike dhe psikotrope, të cilët shpesh konstatohet se janë edhe shpërndarës të këtyre lëndëve. Për shkak të njohurive të posaçme që kërkohen në fushën e toksikologjisë, gjykata për zgjidhjen e çështjes që lidhet me sasinë e lëndës narkotike të nevojshme për përdorim vetjak duhet të thërrasë në çdo rast specialistë të fushës, si toksikologë apo mjekë terapistë, mendimi shkencor i të cilëve do të shërbejë si njëri prej kritereve ku ajo do të mbështesë arsyetimin e vendimit të saj. Por, për zgjidhjen përfundimisht të çështjes, gjykata duhet të mbështetet edhe në kriterin tjetër, me të cilin lidhet ngushtësisht ai i pari, kriter ky, që konkretizohet nëpërmjet sqarimit të rrethanave faktike të mbajtjes së sasisë konkrete të lëndës narkotike apo psikotrope nga personi konkret, nëpërmjet zbatimit të kërkesave ligjore të Kodit të Procedurës Penale që vlejné për realizimin me sukses të procesit të të provuarit, në përgjithësi.

Në rastin konkret, me Më datë 10.08.2021 rreth orës 21:50 në vendin e quajtur rruga “Muzakët”, specialistët e Seksionit Kundër Narkotikëve, pas informacioneve të siguruara në rrugë operative se shtetasi Liridon Bicuku merrej me shpërndarje lëndësh narkotike, janë vendosur me shërbim në këtë rrugë.

Rreth orës 22:00, ata kanë konstatuar të ulur në një karrige jashtë ambienteve të një bilardoje shtetasin në fjalë, i cili herë pas here lëvizte, shkonte te një mur aty afër, merrte diçka dhe kthehej sërish te vendi ku rrinte ulur. Në një moment pranë tij është afruar një person i cili ka biseduar me shtetasin Liridon Bicuku dhe pas kësaj ky i fundit është ngritur, ka shkuar sërish te muri, ka marrë diçka dhe është kthyer dhe ia ka dhënë këtë gjë personit që erdhi ta takonte. Personi që mori sendin nga Liridoni është larguar me shpejtësi duke mos arritur të identifikohet dhe të kapet në kohë nga oficerët e policisë gjyqësore. Në këtë moment punonjësit e policisë kanë ndërhyrë duke bërë kapjen në flagrancë të shtetasit Liridon Bicuku dhe bashkë me të kanë shkuar te muri ku ai shkonte shpesh dhe gjatë kontrollit kanë gjetur 9 qese farmaceutike brenda të cilave kishte material bimor të dyshuar si lëndë narkotike e llojit cannabis sativa.

Më pas është ushtruar kontroll në banesën e marrë me qira nga ky shtetas, ku është gjetur një cigare e dredhur në mënyrë artizanale më përmbajtje arome si ajo e cannabis sativas si dhe në një dollap përballë krevatit është gjetur një qese farmaceutike me lëndë të dyshuar si cannabis sativa si dhe disa qese farmaceutike bosh me shirit të kuq, të njëjtat si ato ku u gjet lëndë narkotike në afërsi të bilardos.

Në rastin konkret, nga ana objektive vepra penale është kryer në formën e **Mbajtjes**, e cila është posedimi i qëndrueshëm dhe latent i lëndës narkotike, substancave narkotike, lëndëve psikotrope apo farërave të bimëve narkotike nga një subjekt në vende të caktuara për këtë qëllim, me qëllim për ta ofruar, shpërndarë, transportuar, dorëzuar, dërguar, tregtuar apo për ta dhënë në çdo formë kundrejt një subjekti tjetër. Megjithëse qëllimi nuk është i shprehur në dispozitë, Gjykata çmon se vetëm në të tillë mënyrë interpretimi kjo figurë konkrete e veprës penale shfaq veprimtari që karakterizohet nga rrezikshmëria shoqërore. Megjithatë Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë kanë pranuar se kjo figurë veprës penale mund të quhet e konsumuar edhe pa u vërtetuar qëllimi si element i anës subjektive. Nuk provohet tej çdo dyshimi shitja e lëndës narkotike, pasi personi tjetër nuk është kapur dhe nuk është sekuestruar lëndë që të verifikohet që ishte narkotike.

Nga ana subjektive, figura e veprës penale të “*Prodhimi dhe Shitja e Narkotikëve*” parashikuar nga neni 283 i Kodit Penal kërkon si formë faji dashjen e drejtëpërdrejtë. Gjithashtu, gjykata vlerëson se, ana subjektive e figurës së veprës penale zbulohet dhe qartësohet nëpërmjet anës objektive, sepse proceset e brendshme psikike dhe psikologjike jo vetëm që ngacmohen nga faktorë të jashtëm, por edhe materializohen në veprimtarin kriminale gjatë dhe nëpërmjet procesit të zhvillimit të anës objektive. Prandaj, për të përcaktuar anën subjektive në çështjen objekt gjykimi, gjykata do të analizojë veprimet e të pandehurit. Kështu, në plotësim të këtij elementi gjykata çmon se i pandehuri **Liridon Bicuku**, ka vepruar me dashje të drejtëpërdrejtë, pasi ai ka parashikuar karakterin shoqërisht të rrezikshëm të veprimeve të tij dhe ka vepruar në mënyrë të kundërligjshme e të vullnetshme, duke mbajtur në mënyrë të kundërligjshme lëndë narkotike të llojit “Cocaine”.

Në lidhje me subjektin e veprës penale, gjykata vlerëson se në rastin konkret plotësohet ky element, duke pasur parasysh nenin 12 të Kodit Penal, ku thuhet se “*Ka përgjegjësi penale personi që në kohën e kryerjes së një krimi ka mbushur moshën katërmëdhjetë vjeç. Personi që kryen një kundërvajtje penale ka përgjegjësi kur ka mbushur moshën gjashtëmëdhjetë vjeç*”. Kështu, personi fizik që të konsiderohet subjekt i figurës së veprës penale, dhe si rrjedhojë të plotësojë kushtin paraprak për fajin dhe përgjegjësinë penale, duhet të plotësojë dy kritere ekskluzive ligjore (*condicio sine qua non*): Të ketë mbushur moshën për përgjegjësi penale dhe të jetë i përgjegjshëm. Kështu, neni 17 i Kodit Penal parashikon se: “*Nuk ka përgjegjësi penale personi që në kohën e kryerjes së veprës vuante nga një turbullim psikik ose neuropsikik që ka prishur tërësisht ekuilibrin e tij mendor dhe për pasojë nuk ka qënë në gjendje të kontrollojë veprimet apo mosveprimet e tij dhe as të kuptojë se kryen veprë penale*” Ky kusht ka të bëjë me domosdoshmërinë për të proceduar penalisht vetëm personat e përgjegjshëm, që kanë të paktën një ndërgjegje minimale sa për t’i bërë ato të aftë të kuptojnë rëndësinë e veprimeve që kryejnë, në mënyrë që realisht të ekzistojë ana subjektive e autorit të veprës penale, që për organin procedues do të thotë të jetë i mundur të identifikohet forma e fajësisë. Megjithatë, që të përjashtohet nga përgjegjësia penale, për shkak të gjendjes mendore, duhet të plotësohen në mënyrë kumulative disa kushte. **Së pari**: personi të vuajë nga një turbullim psikik ose neuropsikik. **Së dyti**: ky turbullim të ketë prishur tërësisht ekuilibrin mendor të personit. **Së**

trëti: turbullimi të ketë ekzistuar në kohën e kryerjes së veprës. Ky kusht buron nga rregulli se përgjegjësia penale përcaktohet në momentin e kryerjes së veprës penale.

Në rastin konkret, i pandehuri në kohën e kryerjes së veprës penale ka qënë mbi 18 vjeç, dhe rrjedhimisht Gjykata, në vështrim të nenit **12/1 të Kodit Penal**, çmon se në drejtim të moshës i pandehuri, ka qënë madhore dhe e përgjegjshme penalisht në datën e kryerjes së veprës penale, objekt gjykimi dhe si e tillë ajo ka patur moshën për përgjegjësi penale. Gjithashtu, në çështjen objekt gjykimi nuk u provua që i pandehuri të vuajë nga ndonjë turbullim psikik ose neuropsikik që ka prishur tërësisht ekuilibrin e tij mendor dhe për pasojë nuk ka qënë në gjëndje të kontrollojë veprimet apo mosveprimet e tij dhe as të kuptojë se kryen vepër penale. Përkundrazi me veprimet e tij provohet që ai ka qënë i aftë të posedojë aftësi intelektuale dhe vultive për të kuptuar dhe vlerësuar sjelljen e tij dhe t'a kontrollojë atë. Në këto kushte, gjykata vlerëson se i pandehuri është subjekt i përgjegjshëm penalisht.

Sa më sipër u arsyetua, Gjykata vlerëson se nga mbi bazën e provave të administruara rezulton se provohet tej çdo dyshimi të arsyeshëm se i pandehuri **Liridon Bicuku** e ka konsumuar figurën e veprës penale për të cilën akuzohet. Gjithashtu, Gjykata çmon se cilësimi juridik i bërë faktit penal nga prokuroria është i drejtë.

Në këtë mënyrë Gjykata arrin në konkluzionin se provohet përtej çdo dyshimi se i pandehuri **Liridon Bicuku** ka konsumuar në tërësi me sjelljen e tij të kundraligjshme anën objektive të veprës penale të prodhimit dhe shitjes së lëndëve narkotike të parashikuar nga neni 283 paragrafi i parë i Kodit Penal.

Akuza ne ngarkim të të pandehurit **Liridon Bicuku** është provuar në seancë gjyqësore me administrimin në tërësi të akteve të ndodhura në **fashikullin e procedimit penal**, te cilat pasi u moren per shqyrtim, u administruan ne dosje, duke zbatuar gjykimin e shkurtuar, dosja e prokurorit kthehet ne dosje gjyqësore.

Lidhur me caktimin e llojit dhe masës së dënimit.

Gjykata para se të disponojë me dënimin penal, duhet të ketë parasysh parimet dhe kriteret e përgjithshme të caktimit të dënimit.

Gjykata vlerëson se dënimi penal është rezultat i vlerësimit të rrezikshmërisë shoqërore të veprës penale nga njëra anë dhe shkallës së fajit të autorit të saj nga ana tjetër. Në këtë drejtim, Gjykata çmon se individualizimi i llojeve të dënimeve, rast pas rasti, është në diskrecion të gjykatës, e cila duke shqyrtuar gjithë elementët juridikë të veprës penale, shkallën e fajit dhe pasojat e ardhura nga vepra penale, cakton llojin dhe masën e dënimit për autorët e veprave penale. Kështu, neni 47 i tij, nën titullin “Mënyra e caktimit të dënimit”, parashikon se “Gjykata cakton dënimin duke respektuar dispozitat e pjesës së përgjithshme të këtij Kodi dhe kufijtë e dënimeve të parashikuar në ligj për veprën penale. Në caktimin e dënimit ndaj personit ajo merr parasysh rrezikshmërinë e veprës penale, të autorit të saj, shkallën e fajit, si dhe rrethanat lehtësuese dhe rënduese.” Në këtë dispozitë është shprehur parimi i ndividualizimit të dënimit, i cili është një nga parimet themelore që udhëheq gjykatën në caktimin e dënimit. Kjo është arsyeja pse ligjvënësi për çdo vepër penale të veçantë ka parashikuar marzhet minimum dhe maksimum për dënimin e veprës penale. Pikërisht ky limit do të jetë hapësira e gjykatës për të vlerësuar masën e dënimit.

Një nga kriteret që mban parasysh gjykata në caktimin e dënimit është rrezikshmëria e vepres penale. Për të interpretuar “rrezikshmërinë e veprës penale” është e nevojshme, që në kuadrin e

praktikës gjyqësore dhe të një të “drejte gjyqësore” tashmë të formuar prej vitesh në traditën juridike të Republikës sonë, t’i referohemi në mënyrë orientuese Udhëzimit Nr. 2, datë 14.03.1979 të Pleniumit të Gjykatës së Lartë, i cili përmban vlera të pamohueshme interpretative, ku përcaktohen elementët individualizues dhe matës të rrezikshmërisë shoqërore të veprës penale. Këto element, në mënyrë të hapur listuese dhe orientuese, janë: a) Objekti; b) Vendi; c) Koha; d) Gjendja në të cilën kryhet vepra penale; e) Nëse vepra penale është e përhapur në atë rreth; f) Rrethanat që kanë ndikuar në kryerjen e saj.

Në lidhje me rrezikshmërinë e figurave të veprave penale “**Prodhimi dhe shitja e narkotikeve**”, “**Mbajtje pa leje dhe prodhimi i armeve, armeve shperthyese dhe i municionit**”. Përcaktimi i rrezikshmërisë shoqërore të veprës penale lidhet gjithmonë me natyrën dhe llojin e saj, me masat e dënimit që përcakton neni përkatës, me përhapjen, pasojat që ka sjellë. Gjykata thekson se kjo vepër përbën krim dhe paraqet rrezikshmëri relativisht të lartë shoqërore, për të cilën ligjvënësi parashikon denimet *e përshkruara më lart*. Këto vepra penale kanë marrë një përhapje shumë të gjerë në komunitetin tonë. Pra, rrezikshmëria shoqërore e këtyre veprave, në kushtet aktuale është e lartë duke parë tendecat e rritjes të këtyre veprave penale, jo vetëm në gjithë territorin e Republikën së Shqipërisë, por edhe përhapjen e kësaj veprave penale në rrethin e Tiranës. Prandaj, në caktimin e dënimit gjykata duhet të ketë parasysh funksionin e parandalimit të përgjithshëm në kryerjen e kësaj veprave penale.

Gjithashtu, për interpretimin e “rrezikshmërisë së autorit të saj” është e nevojshme të përmendim disa elementë orientues për t’u mbajtur parasysh, që Udhëzimi i mësipërm identifikon si: a) Gjendja sociale; b) Profesionin; c) Arsimin; d) Gjendja familjare; e) Gjendja gjyqësore. Interpretuar në harmoni të gjithë këto tregues, ansambël rrethanash objektive dhe subjektive që kanë lidhje të drejtëpëdrejtë me personalitetin dhe individualitetin që paraqet individi në shoqërinë tonë, japin konkluzionin se i pandehuri paraqet rrezikshmëri shoqërore të ulët ose të lartë. Prandaj, për gjykatën lind detyrimi që në çdo çështje të analizojë faktorët apo tiparet e personalitetit të autorit të veprës penale. Kjo për faktin, pasi për arritjen e qëllimit të parandalimit të posaçëm është e nevojshme që dënimi t’i përshtatet personalitetit të fajtorit d.m.th t’i përshtatet tërësisë së karakteristikave individuale të tij, që përbëjnë fizionominë e tij politiko shoqërore. I pandehuri nuk është dhe nuk mund të shikohet si figurë abstrakte, por si një njeri i gjallë me cilësi të caktuara, me një të kaluar dhe me një prespektivë të caktuar. Sipas të drejtës tonë penale vepra penale përbën një unitet të elementëve objektiv dhe subjektivë dhe në shkallën e rrezikshmërisë shoqërore të vepërës influencojnë në shumë raste rrethanat që karakterizojnë të pandehurin, cilësitë e subjektit të krimit.

Zhvillimi mendor, karakteri dhe gjendja e ndërgjegjes së autorit kanë rëndësi për trajtimin penal të tij. Në çmuarjen e personalitetit të të pandehurit duhet të merret parasysh mosha si tregues kryesor i pjekurisë mendore, sjellja e tij e mëparshme, sjellja pas kryerjes së veprës penale, pendimi dhe gadishmëria për të riparuar pasojat e veprës penale. Gjithashtu, duke u nisur nga këto tipare, duhet konstatuar se çfarë përfaqëson për të pandehurin vepra penale që ai ka kryer, është ajo pasojë llogjike e botkuptimit, karakterit dhe prirjeve apo ajo nuk përfaqëson thelbin e cilësive dhe tipareve të tij, por është një akt i pamenduar mirë, një reagim në rrethana konkrete të rastit. Prandaj, në çdo çështje konkrete, gjykata, duhet të hetojë lidhur me personalitetin e të gjykuarit. Kjo për faktin pasi mënyra e reagimit të autorëve ndaj dënimit ose ndikimi që mund të ushtrohet mbi këtë me anë të dënimit është i ndryshëm.

Në lidhje me këtë kriter, për të pandehurin **Liridon Bicuku**, Gjykata në rastin konkret mban parasysh disa fakte. Së pari: personalitetin e të pandehurit, të kaluarën e tij kriminale, ku nga

vërtetimi mbi gjendjen gjyqësore rezulton se i pandehuri është i padënuar me pare. Së dyti, gjendjen familjare të të pandehurit, i cili rezulton të jetë i beqar. Së treti, moshën e të pandehurit i vitlindjes 1995. Së katërti, arsimin e të pandehurit, i cili është me arsim të mesëm, si dhe faktin që i pandehuri e pranon akuzën dhe shfaq pendese.

Shkallën e fajit. Në lidhje me këtë kriter, nga tërësia e të gjithë veprimeve të të pandehurit, Gjykata thekson se ato janë kryer në formën e dashjes direkte, formë e cila përbën edhe shkallën më të lartë të fajit, pasi ai ka parashikuar karakterin shoqërisht të rrezikshëm të veprimeve të tij dhe ka vepruar në mënyrë të kundërligjshme e të vullnetshme.

Në lidhje me rrethanat lehtësuese dhe rënduese. Në caktimin e masës së dënimit kundër autorit të vepërës penale penale konkrete, gjykata mban parasysh, ndër të tjera, rrethanat rënduese dhe lehtësuese, të cilat janë faktorë të ndryshëm objektive dhe subjektivë që tregojnë për një shkallë rrezikshmërie më të ulët ose më të lartë të veprës dhe të fajtorit. Gjykata, në çështjen objekt gjykimi mban parasysh faktin që ndaj të pandehurit nuk konstatohet asnjë rrethanë rënduese nga ato të parashikuara nga neni 50 të Kodit Penal.

Sa më sipër, duke analizuar në kompleksitet të gjitha rrethanat e përmendura më sipër, Gjykata çmon se, i pandehuri paraqet rrezikshmëri shoqërore të tillë, e cila e bën të nevojshme dhe të domosdoshme që gjykata të japë një masë dënimi me burgim ndaj tij. Për rrjedhojë, mbështetur në nenet 47-50 të Kodit Penal Gjykata çmon se, i pandehuri **Liridon Ndue Bicuku** duhet të deklarohet fajtor për veprën penale **“Prodhim dhe shitje e lendeve narkotike”** dhe në bazë të nenit **283/1 të K.Penal** dënimin e tij me **5 (pesë) vjet burgim**, në zbatim të nenit 406 të K.Pr.Penale i ulet 1/3 e masës së dënimit duke e dënuar përfundimisht të pandehurin **Liridon Ndue Bicuku** me **3 (tre) vjet e 4 (kater) muaj burgim**

Por Gjykata çmon të pershtatshme për këtë të pandehur aplikimin e nenit 59 të K.Penal.

Kriteret ligjore për pezullimin e ekzekutimit të vendimit të dënimit me burgim, janë të parashikuara në nenin 59 të KP, i cili sanksionon:

“Për shkak të rrezikshmerisë së paketit të personit, moshës, kushteve shëndetësore apo mendore, mënyrës së jetesës apo nevojave, vecanerisht atyre që lidhen me familjen, shkollimin ose punën, rrethanave të kryerjes së veprës penale si dhe sjelljes pas kryerjes së veprës penale gjykata kur jep dënimin me burg deri në pesë vjet mund të urdherojë që i denuari të mbajë kontakte me shërbimin e provës dhe të vihet në provë duke pezulluar ekzekutimin e dënimit me kusht që gjatë kohës së provës të mos kryejë vepra tjeter penale”.

Pezullimi i ekzekutimit të vendimit me burgim dhe venia në provë e autorit të veprës penale përfshihet në kategorinë e alternativave të dënimit me burgim, që në konceptin e politikës penale synon të zgjerojë mundësitë e edukimit dhe rehabilitimit në shoqëri të personit që ka kryer veprën penale në formë të ndryshme nga ajo e kufizimit të lirisë së tij personave.

Mundësia ligjore e zbatimit të nenit 59 të Kodit Penal kufizohet vetëm brenda kriterëve të parashikuara nga kjo dispozitë, të cilat në thelb lejojnë këtë alternativë dënimi vetëm për shkaqe të posaçme, të lidhura me personalitetin e autorit të veprës penale, moshën e tij, kushtet shëndetësore e mendore, nevojat familjare, ato të punës dhe të shkollimit.

Rrethanat e lartpërmendura në radhë të parë diktojnë domosdoshmërinë e edukimit të autorit të veprës penale jashtë institucionit të vuajtjes së dënimit, për të garantuar përbushjen e nevojave të tij familjare dhe së dyti vlerësohet si një mundësi potenciale vetëm për personat që për shkak të rrezikshmerisë së paketit shoqërore, të reflektuara në mënyrën e kryerjes së veprës penale,

sjelljen e meparshme ose pas kryerjes së veprës penale krijojnë garanci për rehabilitimin e tyre dhe brenda mjedisit familjar e shoqëror dhe nën mbikqyrjen e shërbimit të provës.

Nga provat e administruara gjatë shqyrtimit gjyqësor Gjykata çmon se, pezullimi i ekzekutimit të dënimit me burgim, justifikohet duke marrë parasysh personalitetin e të pandehurit, rrezikshmerinë e tij të vogël shoqërore referuar sasisë së vogël të lëndës narkotike, nevojat e tij të punësimit dhe sjelljen e tij pas kryerjes së veprës penale pasi shfaqë pendesë në seancë gjyqësore.

Sa me lart, Gjykata konkludon se në kushtet kur dënimi i caktuar ndaj të pandehurit **Liridon Bicuku** është deri në **5 vjet burgim** dhe ekzistojnë disa prej kriterëve të sanksionuara në nenin **59 të Kodit Penal** duhet të urdhërohet pezullimi i ekzekutimit të dënimit me burgim dhe venia në provë e të pandehurit për një periudhë prej **5 (pesë) vjet**, sipas nenit **59/3 i Kodit Penal, ndryshuar me ligjin nr.36/2017**, i cili parashikon që *“Për dënimet e dhëna deri në dy vjet burgim, të pezulluara nga gjykata, afati i provës është sa dyfishi i kohës së dënimit me burgim të dhënë nga gjykata”*, gjatë të cilës ai nuk duhet të kryejë asnjë veprë tjetër penale.

Në zbatim të neneve 59 dhe 61 të K.Penal urdhërohet i pandehuri **Liridon Bicuku** të paraqitet rregullisht dhe të informojë në vazhdimësi Shërbimin e Provës për përmbushjen e detyrimeve të mësipërme.

Duke qenë se i pandehuri **Liridon Bicuku** u deklarua fajtor dhe u dënua për veprën penale për të cilën akuzohet, bazuar në nenet 393 e 485 të K.Pr.Penale, i pandehuri detyrohet të paguajë shpenzimet procedurale të kryera në fazën e hetimeve paraprake, si dhe shpenzimet gjyqësore.

PER KETO ARSYE

Gjykata bazuar të nenet 384 e 390 të Kodit të Procedurës Penale

1. Deklarimin fajtor të të pandehurit **Liridon Ndue Biçuku** për veprën penale **“Prodhim dhe shitje e lendeve narkotike”** dhe në bazë të nenit **283/1 të K.Penal** dënimin e tij me **5 (pesë) vjet burgim**.
2. Në zbatim të nenit 406 të K.Pr.Penale i ulet 1/3 e masës së dënimit duke e dënuar përfundimisht të pandehurin **Liridon Ndue Biçuku** me **3 (tre) vjet e 4(kater) muaj burgim**.
3. Në zbatim të nenit 59 të K.Penal (**ndryshuar me ligjin nr.36/2017**) të pezullojë ekzekutimin e dënimit me burgim për të pandehurin **Liridon Ndue Biçuku** duke e vënë të pandehurin në provë për një afat **5 (pesë) vjetesh**, me kusht që gjatë kësaj kohe të mos kryejë veprë tjetër penale.
4. Në zbatim të neneve 59 dhe 61 të K.Penal urdhërohet i pandehuri **Liridon Ndue Biçuku** të paraqitet rregullisht që nga dita e nesërme e shpalljes dhe të informojë në vazhdimësi Shërbimin e Provës për përmbushjen e detyrimeve të mësipërme.
5. Në zbatim të nenit 60 pika 9 të K.Penal, urdhërohet i pandehuri që të mos shoqërohet me persona të dënuar.
6. Në zbatim të nenit 60 pika 12 të K.Penal, urdhërohet i pandehuri që ti nënshtrohet një program rehabilitimi me qëllim që të ndalojë përdorimin e lëndëve narkotike.
7. Sendet e sekuestruara me procesverbalin e datës 10.08.2019, e cila është “Një aparat telefonik i llojit Iphone 7+ me ngjyre të zeze, me nr.imei 3538088086713434, me kod tastjere 111999, ti kthehet pronarit të ligjshëm.
8. Asgjesimin e lëndës narkotike, sekuestruar me procesverbalin e datës 10.08.2019.

9. Ne zbatim te nenit 389 te K.Pr.Penale shuarjen e mases se sigurimit personal “**Arrest ne shtepi**”, parashikuar nga neni 237 i K.Pr.Penale, te caktuar ndaj te pandehurit **Liridon Ndue Biçuku** me vendimin per caktim mase sigurimi me **nr.1369 Akti dt.12.08.2021**, te Gjykates se Rrethit Gjyqesor Tirane.
10. Shpenzimet e kryera gjatë hetimeve paraprakë dhe ato gjyqësore në ngarkim të të pandehurit.
11. Kundër vendimit lejohet ankim brenda 15 (pesëmbëdhjete) ditëve duke filluar nga e nesërmja e njoftimit te ketij vendimi në Gjykatën e Apelit Tirane.

U shpall në Tirane sot me **datë 05.04.2022**.

SEKRETAR
REI PEÇI

GJYQTAR
LAZER SALLAKU

Shpenzime proceduriale te prokurorise 11.000 Leke.

Shpenzime te gjykimit nuk ka.